

**Vse za vse šole bomo kupovali v knjigar-
nah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju!**

dilo nič. Ponesrečene je reševalni avto iz
Ptuja prepeljal domov.

Dva usodna padca s kolesa. V Celju je
padla 29letna služkinja Antonija Levec iz
Št. Janža pri Velenju tako nesrečno s ko-
lesa, da si je zlomila desno nogo in so jo
spravili v celjsko bolnico. — Franc Perk,
21letni rudarski invalid iz Trbovelj, se je
vozil s kolesom iz Ljubljane proti domu.
Blizu Kala, kjer cesta močno pada, mu je
odrekla zavora, padel je 5 m globoko ter
si je zlomil levo nogo. Reveža so prepe-
ljali v ljubljansko bolnico.

Razne požarne nesreče. V vasi Tomače-
vo pri Ježici v ljubljanski okolici je uni-
čil podtaknjen ogenj znano Jenkovo ko-
pališče s 70 kabinami. — Pri posestnici
Pavli Kmetič v Spodnjih Račah je zgore-
lo ostrešje na hiši in znaša škoda 10.000
dinarjev.

Odtrgana skala zahtevala smrtno žrtev.
Pri popravljanju jeza na Kokri pri Kra-
nju je smrtno ponesrečil 10. t. m. 28letni
delavec Alojz Rejc iz Strahinja pri Na-
klem. Nenadoma se je utrgal velik kos
skale, ki je zajel Rejca, ga pritiskal k hri-
bu tako, da mu je eno nogo v kolku sko-
ro čisto odlomilo, razen tega je dobil še
hude notrajne poškodbe. Prepeljali so re-
veža v bolnico v Ljubljano, kjer je kma-
lu umrl.

Skala se je odtrgala. V Dolenji Straži
pri Novem mestu se je te dni popoldne ob
treh odtrgala z gorskega grebena Srebr-
nik dobrih 6000 kg težka skala in je zgr-
mela navzdol po hribu kakih 500 m da-
leč. Na poti navzdol je pomandrala vse
drevje, ki je bilo na poti, in en kozolec,
ob katerem se je ustavila.

Sneženi plaz se zvalil v jezero. Iz Osla
na Norveškem poročajo, da se je zvalil
v jezero Len nenadoma sneženi plaz. Je-
zero se je razlilo po okolici. Uničeni sta

popolnoma dve vasi in je utonilo vsled
poplave 50 ljudi.

Razne novice.

Občinski svet v Slovenjgradu je raz-
pustila banska uprava. Vodstvo občine
je poverjeno dr. Jožefu Picej.

Starorimski vodovod od Frama do Haj-
dine pri Ptuj so odkrili. Krog današnje
Hajdine je bil starorimski Ptuj, ki je bil
v dobi rimskih cesarjev zelo važna voja-
ška postojanka. Starorimski Ptuj je bil
preskrbljen s pitno vodo potom vodovo-
da, ki je začel v Framu od današnje-
ga »Zlatega studenca«, ter je šel nato v
ravni črti do Hajdine. Vodovod je obsto-
jal iz kanala, ki je bil širok 60 cm, glo-
bok pa 45 cm. Ob vsaki strani kanala je
bil 45 cm debel zid.

Naval na celjsko realno gimnazijo. Za
šolsko leto 1936-37 se je vpisalo na celj-
sko realno gimnazijo 1022 dijakov. Od
teh je 695 fantov in 327 deklet. Letos bo
70 učencev več nego lani in 123 več ne-
go leta 1934.

Neznan utopljenec v Savi. Iz Save pri
Kresnicah so potegnili neznanega, 60—70
let starega utopljenca, ki je bil 2—3 dni
v vodi.

Banovinska kmetijsko-gospodinjstva šola na
Mali Loki, p. Velika Loka na Dolenjskem, pri-
čne 33. novembra novo šolsko leto. Šola je eno-
letna, v katero se sprejemajo samo kmečka de-
kleta. Med šolskim letom ni nikakih počitnic,
učenke stanujejo v zavodu, kjer se vrši tudi
pouk. Oskrbovalnina znaša od 125 do 350 Din
na mesec. Onim kmečkim dekletom pa, ki radi
težkih gospodarskih razmer ne morejo plačati
cele oskrbovalnine, podeljuje kr. banska uprava
primerne štipendije. Pri sreskih kmetijskih od-
borih naj prosilke, odnosno njih namestniki, za
štipendije sami zaprosijo. Dekle, ki želi vsto-
piti v to šolo, mora biti staro 16 let in popol-
noma zdravo.

Prihodnji »Putnikovi« izleti z avtokarom. —
17. septembra: Graz (velesejem), 100 Din. —
17. do 18. septembra: Maria Zell, 200 Din. —
20. septembra: Rogaška Slatina, 45 Din. — 19.
do 20. septembra: Graz (velesejem) dvodnevni

**Ne reci: jutril
Neguj že danes
svoje zobe
vzemi**

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

DOMAČI IZDELEK

izlet, 110 Din. — 24. do 27. septembra: Gross-
glockner in Salzburg, 380 Din. — 29. do 30.
septembra: Maria Zell, 200 Din. — 2. do 7. ok-
tobra: München čez Grossglockner, Innsbruck,
Chiemsee itd., 690 Din.

Specijalist za kirurgijo šef primarij dr. Čer-
nič Mirko zopet redno ordinira od 8—9, 12—13
in 15—16 v sanatoriju v Mariboru, Gosposka
ulica 49. 1100

Obžalovanja vredni slučaji.

Huda kazen za tihotapstvo. Mariborski
cariniki so razkrinkali v dunajskem brzo-
vlak kot tihotapca pomožnega kuharja
v jedilnem vozu Antona Bednarika iz Du-
naja. Med kuhinjskim capjem je imel
skritih 43 novih vžigalnikov, 400 kamenč-
kov in nekaj sto avstrijskih cigaret. Pri-
znan je, da je hotel to blago vtihotapiti v
Italijo. Kazen bo znašala 50.000 Din. Are-
tirali so kuharja in njegovega pomočnika.

Mlad nepridiprav. Anton Kuhar, mesar-
ski mojster v Slovenjgradu, je 3. t. m.

Usodepolne spretnosti in čarovnije v banki.

Z denarjem ni dobro
uganjati copernij. Vsaj
drugim ne smemo za-
upati denarja, da bi
uganjali z njim razna
slepila. Kot izboren ča-
rodej se je izkazal te dni
moški, ki je stopil v ve-
liko banko v Pragi, da
bi zamenjal par angle-
ških funtov za češke
krone. Neznanec je go-
voril izbornu angleški in
mu je streigel tudi an-
gleščine vešč bančni
uradnik. Tujec se je za-
pletel z uradništvom v
pogovor in med zabavo
je pokazal pri blagajni
zbranim marsikatero
ročno spretnost. Tako
n. pr. si je pustil izro-
čiti neznane od urad-
nika par bankovcev, ka-
tere je med izgovarja-
njem nerazumljivih be-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Franc, Franc! — To pa je preveč. Da moreš kaj
takega reči!... Sicer pa bi si bila jaz dejala, da te
je samega kaj, da se boš ubranil in da ti zato ni
treba ženske pomoči.«

»Ubrani se, če se moreš s praznimi rokami, ko je
drugi z nožem nad teboj!«

»Tako nevarno menda ni bilo. Gotovo je zvita
ciganica s svojimi ostrimi očmi videla, da ni hude
nevarnosti; zato ti je pa zaigrala to komedijo.«

»Brez srca si. Pavla se je zame žrtvovala. Čudež
je, da je ušla smrti. Življenje mi je rešila. Ko bi nje
ne bilo, bi bil že v grobu. Mnogo, mnogo sem ji
dolžen.«

»Naj bo po tvojem! Nikjer pa ni zapisano, da
jo moraš iz same hvaležnosti vzeti. Saj se ji lahko
še kako drugače izkažeš: s kakim darilom ali že
kako.«

»Dal sem ji besedo in sram bi me moralo biti, če
bi jo porl.«

»Največjemu poštenjaku se primeri, da mora
besedo požreti. Beseda še ni konj! Marsikdo se je
za kako kravo, za kakega konja ali za les pogodil

16

in se je nato skesal. Je pač k onemu šel in od kup-
čije odstopil ter pošteno plačal, da oni ni imel škode
— pa je bilo prav.«

»Če je zate bila ženitev kravja kupčija, zame ni.
Jaz iščem srečo, ki jo le s Pavlo upam najti. Pavla
ima vse lastnosti za dobro ženo in gospodinjjo.«

»Hinavska je in polna ciganske zahrbtnosti.
Videl boš, ko bo že prepozno.«

»Ti boš videla, da si pridno dekle strašno po
krivem sodila.«

»Nikogar ne sodim po krivem, le to povem, kar
je,« je pihala Pristovnica. »... Če je že res taka
svetnica, samih čednosti polna, kakor se tebi vidi,
je vendar ciganske krvi in ta kri bo prišla na tvoje
otroke. Ko bo potem na Ravnah razsajala tropa
ciganskih smrkovčkov, no, to bo tvoja sreča, da ti
Bog pomaga.«

Ravnjak je prebledel in se je ves stresel. Vendar
se je hitro zbral in je zagrmel nad sestro:

»Zdaj pa je mera polna. Brigaj se za svoje
smrkovce, mene pa pusti!«

»Saj te bom,« je zasikala. »Če že hočeš v ne-
srečo, pa zaleti se v njo! O pravem času sem te
svarila. Zapomni si: boš že še videl! Pa nikar ne
misli, da bom na ženitnino prišla!«

»Saj te nisem vabil in te tudi ne bom.«

»Seveda! Saj imaš drugih svatov dovolj. Vsa

Svoji k svojim ne sme biti samo prazna beseda! Zato kupujte v Tiskarni sv. Cirila.

poslal s 6750 Din mesarskega vajenca Franca T. k Sv. Antonu na Pohorje, da bi tamkaj prevzel in plačal dva para volov. Vajenec ni izpolnil mojstrovega naročila, ampak je izstopil v Vuhredu, odkoder je krenil v Ribnico in v Maribor. V treh dneh je zapravil 4000 Din. Orožniki so mladega nepridiprava aretirali in izročili sodišču.

Obesil se je v Studencih pri Mariboru 43letni železniški sluga Ivan Korošec.

Kot kaznjene bo še obtožen uboja v jetnišnici. V jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča so našli zjutraj mrtvega 52letnega kaznjence Antona Uranjeka iz Ranč. Rajni je bil bolj slaboumen in je prestajal petmesečno zaporno kazen radi tatvine. Ker je bila smrt po zunanjih znakih sumljiva, so ga raztelesili in ugotovili, da je podlegel nasilju in sicer vsled udarcev. Uranjekov sojetnik je priznal, da je slaboumneža v noči pretepel, ker ni dal miru. Sojetnik bo najbrž obtožen — uboja.

Nočni vlom v trgovino. V noči na 11. t. m. je bilo od neznancev vlomljeno v trgovino z mešanim blagom, ki je last trgovca Franca Rudl v Barjem dolu v občini Rošpoh pri Mariboru. Vlomilci so odnesli gotovine 2000 Din ter razno blago. Skupna škoda znaša 10.000 Din.

S planko po glavi. V bolnico v Ptuj pripeljeni 61letni viničar Jožef Matjašič od Sv. Lovrenca v Slov. goricah trdi, da ga je napadel brez vzroka neznan moški in ga je s planko težko poškodoval na glavi.

18letna služkinja skočila v Muro. Elizabeta Štefanec, 18letna služkinja iz okolice Gornje Radgone, je bila uslužbena v gradu Rotenturm. Omenjena je skočila v Muro pri Radgoni radi neozdravljive pljučne bolezni. Kmalu za mostom med Gor-

njo Radgono in Radgono so potegnili nesrečno deklino iz vode, a je že bila mrtva.

Tasta ubil. V ženjaku pri Sv. Benediktu v Slov. goricah si nista bila dobra posestnik Jakob Ferk in njegov 83letni tast Janez Kramberger. Te dni je udril pijani zet v sobo, v kateri je spal starček, in ga je ubil. Ubijalec se je sam javil orožnikom.

Uboj. V Dupleku pri Mariboru je ubil 13. t. m. s kamnom in motiko 52letnega posestnika Pavla Dvoršak hlapec, ki služi v Zgornjem Dupleku. Ubijalec je zagrešil zločin iz maščevanja, ker mu je baje Dvoršak nekoč v prepiru vrgel kramp v hrbet in ga je poškodoval.

Lobanjo mu je prebil. S prebito lobanjo je bil oddan v mariborsko bolnico 24letni Franc Komar, delavec iz Zgornje Kaple pri Sv. Duhu na severni meji. Poškodovani trdi, da je dobil v noči s planko od neznanca udarec po glavi.

Nezaželen obisk v stanovanju učitelja. Pri Mariji Snežni so vdrli neznanci v stanovanje učitelja Friderika Majcen in so mu odnesli vso posteljnino. Vlom je bil izvršen, ko se je mudil učitelj v šoli.

Dva vloma. V Svečini v Slov. goricah je bilo vlomljeno v stanovanje posestnika Janeza Svingerja. Uzmoviči so odnesli 800 Din v gotovini ter več oblek, perila in drugih predmetov. — V Makolah je bilo ukradenih iz iničarije posestnika Jožefa Babšek 50 l vina, lovska puška in nekaj živil.

Napaden v spanju. V mariborsko bolnico so spravili 22letnega delavca Lovr. Lipnika iz Kaple s tremi hudimi ranami na glavi. Izpovedal je, da ga je v spanju z nožem napadel neznanec in mu je prizadjal tri rane na glavi ter mu je skoraj odrezal nos.

Sleparija z najdenim zlatim prstanom. Na mariborskih ulicah se je pojavljal lepo oblečen moški, ki je na spreten način vrgel pred kako boljšo žensko bleščeč prstan. Hitro je skočil za prstanom, ga pobral in začel njegovo dragocenost hvaliti ženski. Konečno je ponudil gospej, da ji da prstan in bo molčal o najdbi, če mu izplača par kovačev ali pa stotak. Prstan

je bil seve iz medu in mesto s kamnom okrašen z ničvrednim steklom. V Mariboru mu je uspelo, da je prekanil na opisani način dve ženski. Iz Maribora je prestavil svoj goljufivi posel v Celje in Ljubljano, kjer je tudi osmeknil par žrtev. V Ljubljani je policija dognala, da se poslužuje sleparstva z zlatim prstanom že večkrat predkaznovani Štefan Kovaček, rodod iz Zagreba, katerega zasleduje oblast.

Otroku se vnela obleka pri padcu v ogenj. V Latkovi vasi pri Št. Pavlu pri Preboldu so pastirji kurili na paši. Prišel se je igrat k ognju štiriletni delavčev sinček Stanko Plaskan. Fantek je padel v ogenj, vnela se mu je obleka in s hudimi opeklinami po celem telesu so ga spravili v bolnico v Celje.

Drzna vlomilca. V Kotredežu pri Zagorju ob Savi sta se splazila dva mlada klateža skozi okno hiše posestnika Jožefa Pirc ob času, ko so bili domači na polju. Premetala sta vse po hiši. Na dojenčka v zibelki sta nametala razno obleko. Ko je Pirčev sosed poklical domače na pomoč, sta jo lopova odkurila. Pirčevi so ju zasledovali, a sta začela streljati proti zasledovalcem. Pircu je bilo odnešenih 500 Din. Zlikovca zasledujejo orožniki.

Tako znajo mačkoveci! V Debečem pri Litiji se je zgodil vse obsodbe vreden krvav slučaj, ki nam kaže, s kakimi surovostmi se še ponašajo slovenski mačkoveci. Fantje so popivali na Javorju in so pri pijači politizirali. Rudar Antonijev s Pristave pri Stični je bil osem let na Hrvaškem in je bil za Mačka. 25letni mlinarjev sin Jožef Žurga, p. d. Balantinov iz Debečega, se je potegoval za dr. Korošca in njegovo politiko. Ko je pozneje za vinom politično zagrizenost podžgalo še žganje, je mačkovec Antonijev zakričal: »Kaj je to na Hrvaškem koga ubiti! Nič zato, saj se vsak dan tam doli koljejo!« Po teh besedah je surovina sunil z nožem v srce Žurgovega pridnega fanta, ki se je zgrudil pri priči mrtev.

Beg iz življenja. Na železniškem prelazu v Ljubljani pri Tivolskem ribniku se

sorodovina tvoje črnuhlje bo prišla, vsa ciganska tropa, hahahaha!«

Odrinila je stol, naglo vstala in oddirjala, rezko se smejoč, ne da bi se še ozrla.

Ravnjak je obsedel ves iz sebe. Zaman se je upiral: sestrine besede so ga vendarle močno prijele. Najbolj ga je zadelo, kar je rekla zaradi oklicevanja in zaradi otrok. Na to doslej ni mislil. Zaman se je tolažil: da je bila božja volja taka, da je prišla Pavla na Ravne; da jo je Bog očitno zato pripeljal, da mu reši življenje in da mu postane žena. Molila bosta, mnogo molila — on in Pavla —, vsa se bosta Bogu izročila; potem ni mogoče, da bi ju Bog ne obvaroval ciganskega preklestva. Toda bolj in bolj so ga strasile podobe, ki jih je zbudila sestrina jedka beseda.

Noč in dan so ga vznemirjale zle slutnje in kar je prej spričo Pavline lepote, čednosti in dobrote skoraj že pozabil, mu je vstajalo živo pred očmi: ciganka je, ciganka, ciganka... Ali ne bi bilo modreje, da bi zaroko razdril in dekle z denarjem bogato poplačal in potolažil? O, ne, ne! Če bi jo pustil, bi spravil sebe in njo v nesrečo. Saj ga ona ne ljubi nič manj kot on njo.

Po fari so marnji naraščali in Ravnjak je kmalu spoznal, da se ga najboljši prijatelji izogibljejo. Kadar se je kje prikazal, so ljudje staknili glave in si potihoma nekaj pripovedovali ter zijali vanj, kakor da je bogve kaj zagrešil. Na videz je vse to

prezrl, v srcu pa ga je grizlo tem bolj, ker je rad videl, da so ga ljudje hvalili.

Zopet mu je oživel ogorčenje nad Pavlo. Ko bi bila ta držala jezik za zobmi, bi bilo šlo vse po sreči. Bil bi šele zadnje dni povedal, kaj in kako misli, in bi se bil tako naglo oženil, da bi še nihče ziniti ne utegnil. Tako si je vtepal, vendar sam sebi ni prav verjel.

Medtem mu je Pavla pisala. Pismo je bilo kratko: prisrčno ga je pozdravila in vsa v skrbih vprašala, kaj mu je. Odgovoril ji ni ničesar in tudi obiskal je ni. Kljub temu so mu misli vedno uhajale k nji in nje podoba mu je bila slejkoprej živo pred očmi.

Njegova zadrega pa je bila vse hujša. Bilo je očitno, da so neki skriti sovražniki hujskali proti njemu; ni pa mogel odkriti, kdo bi ti bili. Najbolj ga je žalilo, ko je videl, da so ga tudi občinski mošje jeli po strani gledati. Pri neki seji mu je Stopar, ki je bil drugi svetovalec, kar v obraz dejal, da bi se zanj, ki je Ravnjak in bistriški župan, prav nič ne spodobilo, če bi vzel ciganko. Tedaj se je razburil in je osorno velel, da ženitev ni nikakršna občinska zadeva, ampak njegova reč, v katero se nima nihče kaj vtikati. Odslej so bile seje kratke in suhoparne; mošje so govorili, kar so morali, in so se naglo razhajali. Edino Osojnik je bil kakor prej; še bolj je

sed potegnil čisto drugim iz žepa. Uradniki so se navdušeno čudili, kaj da vse zna gostobesedni Anglež, ki je bil še toliko ljubezniv, da jim je raztolmačil nekatera slepila. Čez nekaj časa se je le poslovil tolikanj zabavni gospod. Konečno pa je blagajnik ugotovil, da so bile tujčeve coprnije še večje, nego so mislili. Uspešno je Angležu, da je neopaženo izmaknil 4 bankovce po 5000 čK in zginitil z njimi kot nagrado za zanimivo zabavo. Praška policija je ugotovila, da gre za mednarodnega čarodeja, ki j že žel največje uspehe s svojimi na najbolj spreten način izvedenimi slepili.

Studentje! Tudi vašim domačim bo prav, ako boste povedali, da kupujete tam, kjer je za vas najugodnejše, to je v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj!

je vrgel pod vlak 35letni brezposelni hlapec Lovrenc Selovin, rojen v Hrenovici pri Postojni. V prostovoljno smrt pod vlak ga je nagnala brezposelnost.

Slovenska Krajina.

VELIK LJUDSKI SHOD STRANKE DR. A. KOROSCA V GORNJI LENDAVI.

Goričanci! V nedeljo 27. septembra bode v Gornji Lendavi velik ljudski shod stranke g. dr. Korosca za naše lepo Goričko. Shod se bo vršil ob 11. uri na prostem pred cerkvijo. Slavnostni govorniki bodo: g. minister v pokoju Ivan Vesenjak in tajnik JRZ g. Marko Krajnc, kakor tudi še več drugih poznanih govornikov. Pohitimo zato vsi ta dan v Gornjo Lendavo, da tam, v srcu lepe Goričke, javno posvedočimo našo slovensko skupnost, dokažemo svojo zavednost in zvestobo do našega edinega voditelja g. dr. Korosca! Vai, ki si želimo nazaj one boljše čase, ki so bili pod prejšnjo vlado g. dr. Antona Korosca, moramo 27. septembra v Gornjo Lendavo, da s tem podpremo našo dobro stvar in zahtevo.

Danes to vsi občutimo, da to malo svobode, ki nam jo je povrnil naš voditelj g. dr. Anton Korosce, hočejo spet izkoristiti v svoje mračne namene razni plačani komunistični, JNSarski in tudi Mačkovi agenti in agitatorji in pri tem obljubljajo vse mogoče stvari. Ni jim sicer do našega trpečega ljudstva, ampak bi samo radi preko tega ljudstva prišli do svojih nepoštenih in sebičnih namenov. Mi pa se ne damo več zapeljati, ker vemo, da našemu kmečkemu ljudstvu ne bodo pomagali in dobro spravili ne komunistični, ne JNSarski, niti Mačkovi agentje. Od tujca nimamo prav ničesar pričakovati! Naše mesto in mesto vsakega poštenega slovenskega kmeta je edinole v taboru dr. Antona Korosca!

Zato, Goričanci, pojdimo v nedeljo 27. sept. vsi brez razlike v Gornjo Lendavo na veliki naš

shod in s tem dokažimo, da smo vsi Goričanci eno in da tesno drug ob drugem korakamo za našim voditeljem g. dr. Koroscem, ker vemo, da nas samo on more pripeljati do boljše in lepše bodočnosti!

Renkovci. Na Marijin praznik 8. septembra je bila veselica v gostilni g. Ferka in so se moški tako zlasali, da so celo enemu zobe zbili.

Bogojina. Na praznik 8. septembra je daroval prvo sv. mašo p. Bojnc Engelbert iz Streho-vec, ki je po poklicu frančiškan. Slabo vreme je služilo novomašniku, ali vseeno ga je veliko število vernikov spremljalo v prelepo bogojinsko cerkev. Vodil je novomašnika k oltarju domači g. plebanoš Hauko Jožef, asistiral sta gg. Zver Ivan in en redovnik iz Maribora. Pridigal je domači gospod iz zavoda, ki je marsikaj povedal za tolažbo novomašniku in tudi vernikom v korist.

Turnišče. Na Marijin praznik 8. septembra je bilo prošenje v Turnišču v prelepi cerkvi Marije pod Logom. Ob tej priliki je pridigal pri službi božji g. novomašnik Zver Ivan iz Lipe.

LUSTERI
bogata izbira
okusna izdelava
ugodne cene
domača tovarna
Ivan Paspa i sinovi, Zagreb
Cenike pošljemo na zahtevo

Turnišče. Poročila sta se g. Čizmažija Ivan z gđe. Kučko Barico iz Turnišča. Mlademu paru želimo obilo sreče v zakonu!

Poldrugo leto star fantiček utonil. V Trnju pri Črensovcih je strmoglavil v odsotnosti staršev v potok poldrugo leto stari sinček Štefana Sarjaša, zidarskega pomočnika. V potoku je bilo komaj 30 cm vode.

Zagoneten umor. V Sotini blizu madžarske meje so našli orožniki mrtvega in z razbito lobanjo delavca Antona Bičko. Zločin je bil izvršen pred 14 dnevi in najbrž od tihotapcev, ki so imeli Bička pomotoma za graničarja. Rajni zapušta ženo in petero nepreskrbljenih otrok.

Tridnevna proslava 700letnice velikonedeljske župnije.

Sprejem velikega mojstra in prvi dan proslave.

Začetek velikonedeljskega jubileja je tvoril svečan sprejem velikega mojstra križniškega reda — opata Schälzky, ki je po prihodu v Prlekijo 5. septembra najprej obiskal ormoško bolnico, kjer so ga pozdravili redovni duhovniki s prijemom p. Valerijanom Učakom na čelu. Po kratkem odmoru v Ormožu se je odpeljal visoki gost proti Veliki Nedelji. Na meji velikonedeljske župnije je pričakalo velikega mojstra 60 konjenikov in 30 kolesarjev. Po pozdravu voditelja teh krepkih fantov se je peljal g. opat, spremljan od konjice in kolesarjev, že na večer proti župnijski cerkvi, iz katere so ga od daleč pozdravljali zvonovi in so mu grmeli v pozdrav streli iz topičev.

Cela velikonedeljska župnija se je zbrala k svečanemu sprejemu.

V imenu župnije je spregovoril pozdravne besede domači g. župnik p. Gregor Cerrar. Za njim je izrekel g. opatu dobrodošlico zastopnik občine. Ganljiva je bila pozdravna deklamacija Božice Medikove, katero sta spremljali dve mali dekletci, ki sta držali v rokah papeško in redovno zastavo. Velikega mojstra je ganil prisrčen ter veličasten sprejem. Zahvalil se je za izrečene pozdrave v latinskem, češkem in nemškem jeziku, povdarjajoč, da bi naj Slovenci tudi za naprej varovali svoj največji zaklad — sv. vero.

Po končani zahvali g. opata se je pomaknil sprejeto redovne in svetne duhovščine v res krasno ozaljšano cerkev. Veliki mojster je otvoril jubilejno sloves-

Zvočniki v službi uravnavanja prometa.

Pri zadnjih olimpijskih igrah v Berlinu so prvič postavili zvočnike v službo za uravnavanje prometa. Iz policijskih avtomobilov in kolodvorov so narekovali iz zvočnikov množicam pot. Ta prvi poskus se je sijajno obnesel. Sedaj prihaja že iz Londona sporočilo, da se je tudi angleška prestolnica oprijela tega sredstva za boljše uravnavo prometa. Na posebno nevarnih prometnih križiščih bodo za bodoče policiste zamenjali z zvočniki.

Signalne luči mesto železniških zatvornic.

V Čehoslovaški razmišljajo o načrtu, da bi za bodoče zamenjali na

bil prijazen, tako da mu je bil Ravnjak iz srca hvaležen.

Na prihodnjo sejo ni prišel nihče drug kakor samo Osojnik. Po hinavsko se je kregal in udrihal po občinskih možeh, ki jih ni bilo. Ravnjaka je tako ujezilo, ko je videl, kako so se mu vsi razen Osojnika po robu postavili, da jih je že mislil okrajnemu načelniku zatožiti. Vendar si je še premislil in je za črno nedeljo sklical drugo sejo, na vabilih pa pripomnil, da so na dnevnem redu važne in nujne zadeve. Tokrat so prišli vsi razen Osojnika, ki se je opravičil, da je bolan. Seja se je v redu izvršila, pri slučajnostih pa so se možje razburili. Stopar je namreč zopet načel županovo ženitev. Ko ga je ta spet kakor zadnjič zavrnil, da take reči ne spadajo na občinsko sejo, so se nekateri oglasili:

»Seveda spadajo! Kajpak!«

»Kako to, ha?« se je razvnel župan.

»Tako ti povem,« je dejal Stopar. »Gotovo imamo občinski možje pravico in dolžnost, da se pomenimo, ali bomo pustili, da se cigani tu naselijo.«

»Kaj? Kaj? Ne dam, da tako pljuvate name in na mojo družino!« je vpil Ravnjak, rdeč od jeze.

»Počakaj! Saj nas nisi prav razumel,« je miril stari Repnik, ki je bil eden najstarejših med možmi.

»Ne mislimo tebe in tvoje družine. Če vzameš ciganko, se bodo še drugi cigani, dekletini sorodniki, pritepli in hoteli tu udomačiti.«

»Pavli nismo nasprotni... Pridno in čedno dekle je... Njej bi vsi privoščili,« so se po vrsti oglašali, »ko bi ne bila ciganskega rodu... Kjer je še do zdaj kak cigan dobil domovinsko pravico, povsod tam se jih je nabrala počasi cela tropa.«

»Da se kaj takega ne zgodi, zato bom že jaz skrbel,« je dejal Ravnjak.

»Saj tega še ne moreš ne. Kaj bo pa žena rekla? Sorodnikov se vendar ne more kar tako odreči.«

»Sorodnika nima nobenega.«

»Ha, le počakaj!... Čim se oženiš, ti bo prilezla vsa ciganska svojat... Vsi bodo hoteli biti s teboj v sorodu: ta bo rekel, da je Pavlin brat, druga, da je Pavlina bratranka in kaj še vse.«

»Psa bom naščul nanje, če bodo hodili okoli oglov.«

»Cigani se psom ne bojijo... Več ko jih naženeš, več ti jih pride... Po vsej Bistrici se bodo razkropili... in kradli bodo... in goljufali... in dan na dan prosili in beračili... in se hvalili, da so z Ravnico v sorodu.«

»Menda ne bo težko, da se jih iznebimo in jih preženemo. Zakaj pa so orožniki?«

»Ha, to se ti ne bo posebno podalo, če boš z orožniki preganjal žene sorodnike,« je zagodel Rutar, surov gorjanec.

nost s klicanjem sv. Duha, nakar je govoril s prižnice o župniji, ki je družina božjih otrok, p. Jože Šavora, vodja vajeniškega doma iz Ljubljane.

Po slovesnih večernicah so zažareli z vseh okoliških gričev kresovi in tudi župna cerkev je oznanjala z lepo razsvetljavo, da je pričel pri Veliki Nedelji 700letni jubilej.

Zalibog je bilo v nedeljo zjutraj slabo vreme, ki je motilo svečanosti, katere so pričele z rano službo božjo. Zbranim vernikom je pridigal semiški župnik g. Rajner Erklavec. Lepo je govoril o župniku kot očetu župnije. Pri sv. daritvi ob 9. uri je imel pridigo prior pater Valerijan Učak. Njegove besede so se nanašale na sv. mašo, ki je središče krščanskega življenja v vsaki župniji. Za pridigo je služil pontifikalno sv. mašo ob asestenci redovne duhovščine veliki mojster — opat Robert Schälzky. Po končani sv. maši je bila zahvalnica za našega mladostnega kralja Petra II. ob priliki njegovega rojstnega dne.

Igra »Naša apostola« je odpadla zaradi slabega vremena.

Drugi in tretji dan jubileja.

Drugi dan 700letnice 7. september je bil predvsem posvečen spominu vseh onih Velikonedeljanov, ki so v tej dolgi dobi umrli. V nabito polni cerkvi je daroval slovesno črno sv. mašo ob 6. uri zjutraj p. prior Val. Učak. Po sv. maši je bila procesija na prenovljeno ter okrašeno pokopališče, kjer je govoril g. p. prior.

Popoldne krog 5. ure se je zbrala vsa župnija k slovesnemu sprejemu ljubljanskega škofa. Zvonovi so odzvonili, topiči so odgrmeli, ko sta vladiko pozdravila velikonedeljski g. župnik in škofov koroški rojak g. učitelj Kotnik. Sprevod je zavil po sprejemu v cerkev, kjer je imel pridigo o presv. Rešnjem Telesu središki g. župnik p. Alfonz Klemenčič. Po cerkvenem govoru se je številni narod razvil v nočno evharistično procesijo, ki se je pomikala skozi Veliko Nedeljo ob svitu bakel. V res veličastnem pohodu je nosil

Krajevne šolske odbore prosimo, da svoja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Maribor ali v Ptuj.

Najsvetejše ljubljanski g. škof. Zvonovi so slovesno pritrkavali iz župne cerkve, kresi so svetili, rakete so švigale, pokalo je iz topičev in narod je ganljivo prepeval... Nočno procesijo je zaključil blagoslov.

Končala je proslava 7. septembra s pomembno igro »Naša apostola« na obširnem dvorišču križniške pristave.

Sklepne slovesnosti so se vršile na Marijin praznik 8. septembra. Pred rano sv. mašo je pridigal središki kaplan p. Norbert Klement o nebeški Materi Mariji. Tiho sv. mašo, med katero so pristopali verniki v obilnem številu k mizi Gospodovi, je odslužil ljubljanski knezoškof.

Kmalu po rani sv. maši so pričakali na meji fare konjeniki in kolesarji našega nadpastirja, kjer mu je izrekel dobrodošlico g. Rajh. Ljudje iz sosednih župnij so prihiteli pod vodstvom duhovščine v procesijah, da pozdravijo s številno mla, dino svojega škofa. Po prisrčnem pozdravu z mahanjem z robčki so govorili vladiki v pozdrav: domači g. župnik, zastop-

nik občine, šole, gasilcev ter ljudskošolske mladeži.

Prevzvišeni se je zahvalil za prisrčni sprejem in se je podal z duhovniki na tribuno, na kateri je bil oltar in govorniški oder.

Številne množice je navduševal za župno cerkev kot skupni dom vseh župljanov ljubljanski škof. Po pridigi je odslužil tiho sv. mašo z ljudskim petjem in ob spremljevanjem središke godbe naš knezoškof.

Po službi božji je otvoril slavnostno zborovanje g. prior p. Učak. Po izrečenem pozdravu na cerkvene ter svetne dostojanstvenike so bile odposlane tri brzojavke: sv. očetu, kralju in velikemu mojstru. Sledil je govor našega nadpastirja. Za škofom so govorili: starešina srezkega sodišča v Mariboru g. dr. Lovrenčič, ki je kot slavnostni govornik obravnaval razmerje med župnijo ter javnim življenjem, ter za njim še zastopniki vseh župnij velikonedeljske dekanije.

Po končanem zborovanju je pel narod zahvalno pesem in naš vladika je podelil kot zaključek 700letnega tridnevnega jubileja navzočim množicam blagoslov z Najsvetejšim.

Popoldne je bila na križniški pristavi ponovitev igre »Naša apostola«, kateri sta prisostvovala oba slovenska škofa.

PROSVETNI TABOR V PETROVČAH.

Prosvetni tabor katoliških moških in fantov se vrši 20. septembra 1936 v Petrovčah s sv. mašo ob devetih in pridigo. Govori teharski gosp. župnik Pavel Vesnjak. Po službi božji bo zborovanje. Vsem katoliško zavednim moškim kliče: na veselo svidenje pri Materi božji v Petrovčah! Vsi na praznik!

Narodna prosveta v Središču ob Dravi v pripori v nedeljo dne 27. septembra ob 7. uri zvečer veseloigro s petjem v petih dejanjih »Ste-

vilke gospe Rožmarinke«. Vljudno vabljeni vsi prijatelji smeja in obenem pouka.

Zgornja Ponikva. Lepo se je obnesla 8. sept. cerkvena slovesnost na Gornji Ponikvi, ob kateri priliki je bila blagoslovljena nova fantovska zastava mladeniške organizacije. Zastava je krasno delo šolskih sester iz Maribora. Poleg številnih botrov in boterc je bil slavnostni boter tudi mestni župan celjski g. Mihelčič, kateri je tudi pri dopoldanski cerkveni proslavi imel na navzoče pomemben govor. Mladeniška organizacija je pod vodstvom Razdevšek Tileka popoldne vprizorila igro »Igra od dobrote«. Pri celodnevni proslavi je igrala rudarska godba iz Velenja. Mladeniški organizaciji za tako hiter napredek moramo le častitati!

»Če jih pri enem kraju naženeš, ti pri drugem spet prilezejo... Pregnati te zalege nisi kos.«

»Da, da, v desetih letih znamo imeti že prav čedno število ciganov na Bistrici,« jo je spet Rutar zasolil.

Ravnjak je menil, da letijo te besede na njegove bodoče otroke; živo je zardel in zaškripal z zobmi. Toda že so se oglasili drugi:

»Tako se nam bo zgodilo kakor onim na Beli... Da, tam so pred petdesetimi leti sprejeli neko ciganko z otrokom; danes pa je že čez sto ciganov, ki imajo vsi na Beli domovinsko pravico... Beljani pa plačujejo za njimi, da se jim črno dela pred očmi, take doklade imajo. Kaj mislite: toliko beračev in potepuhov na eni občini!«

Ko da bi mu s kolom po glavi razbijal, tako je bilo Ravnjaku. Nekaj časa se je še otepal, potem pa je obsedel ves skrhan in malodušen. Da bi ga do kraja pritisknil, mu je Stopar tole zasolil:

»Občinski možje smo dolžni, da varujemo občino vsake škode. Ako ostaneš pri svoji nameri, nam ni druge, ko na glavarja se moramo obrniti.«

»Vsaj župana moramo dobiti drugega, takega, ki se ne bo s cigani bratil,« je zarogovilil Rutar.

Tedaj je Ravnjak prebledel in se od jeze stresel. Pobral je klobuk in odropotal, ne da bi koga pozdravil.

Ko je prišel domov, so se ga posli kar prestrašili, tak je bil. Obraz mu je bil spačen, ne besede ni rekel, ni jedel nič, niti slekel se ni, kakor zmešan je letal ves večer po svoji čumnati gor in dol. Šele proti polnoči se je toliko umiril, da je začel trezno misliti.

Živo se je spomnil vsega, kar so mu govorili občinski možje, spomnil tudi tega, kar mu je sestra nametala v obraz, vse bolj ga je navdajal strah pred sramoto in ponižanjem, ki ga je čakalo, in nič drugega ni imel, da bi se bil branil pošastnih prikazni bodočnosti kakor svojo ranjeno ljubezen in sočutje z dekletom in besedo, ki jo ji je dal... V duši mu je divjal vihar in ga gnal skoraj v obup. Zdaj je bil videz, da je zmagala ljubezen; koj nato so mu zamračili srce strahovi, ki so jih zbudili neusmiljeni ljudje.

Najhujše se mu je zdelo to, da bi vsa reč prišla pred okrajnega glavarja. Okrajni glavar ga je zelo čislal in mu je že večkrat pokazal, koliko na njega da. Da bi ga pred tem osmešili, da bi ga ta moral grajati, morda celo odstraniti, to se je zdelo Ravnjaku bolj strašno ko vse drugo.

Dva dni in dve noči je vihrala burja v njegovi duši; potem je čast premagala ljubezen. Odločil se je, da se ciganke odreče in se z njo lepo pobota. Ta svoj sklep je takoj razodel nekaterim občinskim možem, ki so ga po vsej fari razglasili.

(Dalje sledi.)

železniških prelazih do sedanje zatvornice s signalnimi svetilkami. Te luči bo mogoče vpeti, ker se je že posredila tozadevna iznajdba nekemu češkemu inženjerju. Nova vpetjava bo posebno velikega pomena za avtomobiliste, katere bo v noči opozarjala na prihod vlakov in bo izostalo toliko trčenj avtomobilov z lokomotivami.

Indijanci so imenovali svoje pipe tobago.

Kolumb, odkritelj Amerike, je naobrazil to besedo na zelišče, katerega so palili Indijanci v svojih pipah in je krstil rastlino za tobaco. Naša beseda tabak je nastala iz omenjene nerazumevanja.